

Dziennik Urzędowy L 194

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

26 lipca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 879/2007 z dnia 25 lipca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 880/2007 z dnia 25 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2133/2001 otwierające i ustalające zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi i pułapami taryfowymi w sektorze zbóż, w odniesieniu do wspólnotowego kontyngentu taryfowego na niektóre preparaty używane do żywienia zwierząt objęte kodem CN 2309 90 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 881/2007 z dnia 25 lipca 2007 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 9 do 20 lipca 2007 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ... 5

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/527/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 25 lipca 2007 r. upoważniająca Bułgarię i Rumunię do odstąpienia od dyrektywy Rady 1999/105/WE w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym w odniesieniu do zapasów zgromadzonych od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3541) 9

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

★ Wspólne działanie Rady 2007/528/WPZiB z dnia 23 lipca 2007 r. wspierające w ramach Europejskiej strategii bezpieczeństwa Konwencję o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych rodzajów broni konwencjonalnej, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki	11
--	----

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 879/2007

z dnia 25 lipca 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 25 lipca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	TR	90,5
	ZZ	90,5
0707 00 05	TR	95,7
	ZZ	95,7
0709 90 70	TR	87,5
	ZZ	87,5
0805 50 10	AR	64,0
	UY	64,7
	ZA	66,7
	ZZ	65,1
0806 10 10	BR	161,0
	EG	159,8
	MA	217,2
	TR	174,0
	ZZ	178,0
0808 10 80	AR	87,8
	BR	90,0
	CA	101,7
	CL	94,2
	CN	79,1
	NZ	102,0
	US	105,8
	UY	36,3
	ZA	102,6
	ZZ	88,8
0808 20 50	AR	60,7
	CL	80,0
	NZ	119,1
	TR	140,9
	ZA	105,6
	ZZ	101,3
0809 10 00	TR	174,2
	ZZ	174,2
0809 20 95	CA	324,1
	TR	288,1
	US	300,1
	ZZ	304,1
0809 30 10, 0809 30 90	TR	151,5
	ZZ	151,5
0809 40 05	IL	73,7
	ZZ	73,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 880/2007

z dnia 25 lipca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2133/2001 otwierające i ustalające zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi i pułapami taryfowymi w sektorze zbóż, w odniesieniu do wspólnotowego kontyngentu taryfowego na niektóre preparaty używane do żywienia zwierząt objęte kodem CN 2309 90

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

na przywóz niektórych preparatów używanych do żywienia zwierząt objętych kodem CN 2309 90.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2007/444/WE z dnia 22 lutego 2007 r. w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie zakończenia negocjacji w ramach art. XXIV ust. 6 GATT ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 733/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. dotyczące wdrożenia umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie zakończenia negocjacji w ramach art. XXIV ust. 6 GATT, zmieniające i uzupełniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽³⁾, przewiduje, na rok kalendarzowy, stawkę celną *ad valorem* w wysokości 7 % dla kontyngentu taryfowego

(2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁴⁾ zawiera zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi przeznaczonymi do wykorzystania zgodnie z porządkiem chronologicznym według dat zgłoszeń celnych oraz do monitorowania przywozu w ramach systemu preferencyjnego. Aby zharmonizować zarządzanie tym nowym kontyngentem taryfowym z podobnymi kontyngentami, zarządzanie to powinno być włączone do odpowiednich przepisów.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2133/2001 ⁽⁵⁾.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2133/2001 wprowadza się następujące zmiany:

„09.0070	2309 90 31 2309 90 41 2309 90 51 2309 90 95 2309 90 99	Preparaty używane do żywienia zwierząt	2 700	7 % <i>ad valorem</i>	Wszystkie kraje trzecie (<i>erga omnes</i>)”
----------	--	--	-------	-----------------------	--

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 287 z 31.10.2001, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1996/2006 (Dz.U. L 398 z 30.12.2006, str. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 881/2007**z dnia 25 lipca 2007 r.****ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 9 do 20 lipca 2007 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3, a także mając na uwadze, co następuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 950/2006 lub rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiającym środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii ⁽³⁾, w okresie od dnia 9 do 20 lipca 2007 r. do właściwych organów złożono wnioski o wydanie

pozwoleń na przywóz ogółem ilości równej lub przekraczającej ilość dostępną dla numeru porządkowego 09.4346 (2006–2007).

- (2) W tej sytuacji Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do ilości dostępnej oraz poinformować państwa członkowskie o tym, że ustalony limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 lub art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006 pozwolenia na przywóz są wydawane w odniesieniu do wniosków złożonych od dnia 9 do 20 lipca 2007 r., w ramach limitów ilościowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2006/2006 (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 95).

⁽³⁾ Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny AKP-Indie
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2006/2007

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioszek w tygodniu od dnia 9.7.2007-20.7.2007	Limit
09.4331	Barbados	100	
09.4332	Belize	100	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	0	Wykorzystany
09.4334	Demokratyczna Republika Konga	0	Wykorzystany
09.4335	Fidżi	100	
09.4336	Gujana	100	
09.4337	Indie	0	Wykorzystany
09.4338	Jamajka	100	
09.4339	Kenia	0	Wykorzystany
09.4340	Madagaskar	0	Wykorzystany
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	0	Wykorzystany
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	Wykorzystany
09.4347	Tanzania	0	Wykorzystany
09.4348	Trynidad i Tobago	0	Wykorzystany
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier preferencyjny AKP-Indie
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioszek w tygodniu od dnia 9.7.2007-20.7.2007	Limit
09.4331	Barbados	100	
09.4332	Belize	100	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
09.4334	Demokratyczna Republika Konga	100	
09.4335	Fidżi	100	
09.4336	Gujana	100	

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 9.7.2007-20.7.2007	Limit
09.4337	Indie	0	Wykorzystany
09.4338	Jamajka	100	
09.4339	Kenia	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	100	
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trynidad i Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier uzupełniający**Tytuł V rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 9.7.2007-20.7.2007	Limit
09.4315	Indie	100	
09.4316	Kraje objęte Protokołem AKP	100	

Cukier wymieniony w koncesji CXL**Tytuł VI rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 9.7.2007-20.7.2007	Limit
09.4317	Australia	0	Wykorzystany
09.4318	Brazylia	0	Wykorzystany
09.4319	Kuba	0	Wykorzystany
09.4320	Pozostałe kraje trzecie	0	Wykorzystany

Cukier z krajów bałkańskich**Tytuł VII rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 9.7.2007-20.7.2007	Limit
09.4324	Albania	100	Wykorzystany
09.4325	Bośnia i Hercegowina	0	
09.4326	Serbia, Czarnogóra oraz Kosowo	100	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	100	
09.4328	Chorwacja	100	

Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu**Tytuł VIII rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Rodzaj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 9.7.2007-20.7.2007	Limit
09.4380	Pozakwotowy	—	
09.4390	Przemysłowy	100	

Przywóz cukru w ramach przejściowych kontyngentów taryfowych otwartych dla Bułgarii i Rumunii**Rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 9.7.2007-20.7.2007	Limit
09.4365	Bułgaria	0	Wykorzystany
09.4366	Rumunia	0	Wykorzystany

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lipca 2007 r.

upoważniająca Bułgarię i Rumunię do odstępstwa od dyrektywy Rady 1999/105/WE w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym w odniesieniu do zapasów zgromadzonych od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3541)

(2007/527/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 42,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 42 Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii Komisja może przyjąć środki przejściowe, jeżeli są one niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych państwach członkowskich systemu na system wynikający z zastosowania wspólnotowych regulacji weterynaryjnych i fitosanitarnych. Regulacje te obejmują przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu leśnego materiału rozmnożeniowego.

(2) Dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym⁽¹⁾ stanowi, że leśny materiał rozmnożeniowy może podlegać obrotowi jedynie, jeżeli spełnione są wymagania art. 6 ust. 1 i 3 tej dyrektywy.

(3) Dyrektywa Rady 1999/105/WE pozwala na wprowadzanie do obrotu, aż do momentu wyczerpania zapasów, leśnego materiału rozmnożeniowego zgromadzonego przed dniem 1 stycznia 2003 r.

(4) Bułgaria i Rumunia powiadomiły Komisję i pozostałe państwa członkowskie o istnieniu zapasów leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego na ich terytorium pomiędzy dniem 1 stycznia 2003 r. a dniem 31 grudnia 2006 r. Wprowadzanie do obrotu takiego materiału jest dozwolone tylko wtedy, gdy zostało przyznane odstępstwo od przepisów dyrektywy 1999/105/WE.

(5) W celu umożliwienia wyżej wymienionym krajom wprowadzania do obrotu zapasów materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego pomiędzy dniem 1 stycznia 2003 r. a 31 grudnia 2006 r. należy zezwolić im na wprowadzanie do obrotu na swoim terytorium do dnia 31 grudnia 2009 r. materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego w wyżej wymienionym okresie, zgodnie z ich przepisami krajowymi obowiązującymi w momencie produkcji.

(6) Etykiety lub dokumenty towarzyszące powinny wskazywać na to, że taki materiał można wprowadzać do obrotu jedynie w państwie członkowskim, w którym został wyprodukowany.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2000, str. 17.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy 1999/105/WE, Bułgaria i Rumunia są upoważnione do wprowadzania do obrotu do dnia 31 grudnia 2009 r. leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego na swoim terytorium pomiędzy dniem 1 stycznia 2003 r. a dniem 31 grudnia 2006 r., który nie został wyprodukowany zgodnie z przepisami tej dyrektywy, pod warunkiem że jest on zgodny z przepisami krajowymi obowiązującymi w momencie produkcji.

Taki leśny materiał rozmnożeniowy jest wprowadzany do obrotu wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego, w którym został wyprodukowany.

Etykieta lub dokument, urzędowy lub inny, który jest dołączony do leśnego materiału rozmnożeniowego lub jemu towarzyszy, wyraźnie wskazuje na to, że materiał ten jest przeznaczony do obrotu wyłącznie na terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2007/528/WPZiB

z dnia 23 lipca 2007 r.

wspierające w ramach Europejskiej strategii bezpieczeństwa Konwencję o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych rodzajów broni konwencjonalnej, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14 i 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła Europejską strategię bezpieczeństwa, która wzywa do ustanowienia porządku międzynarodowego opartego na skutecznym multilateralizmie. W świecie globalnych zagrożeń, globalnych rynków i globalnych mediów, bezpieczeństwo i dobrobyt UE uzależnione są w coraz większym stopniu od skutecznego systemu wielostronnego. Rozwój silniejszej społeczności międzynarodowej, dobrze funkcjonujące instytucje międzynarodowe oraz oparty na prawie porządek międzynarodowy to cel UE.
- (2) Europejska strategia bezpieczeństwa uznaje Kartę Narodów Zjednoczonych za zasadniczy dokument, na którym opierają się stosunki międzynarodowe. Europejskim priorytetem jest dostarczenie Organizacji Narodów Zjednoczonych instrumentów, które umożliwią jej wypełnianie obowiązków oraz skuteczne działanie.
- (3) Konwencja ONZ z 1980 r. o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych rodzajów broni konwencjonalnej, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, zawarta w Genewie w dniu 10 października 1980 r., zmieniona w dniu 21 grudnia 2001 r. (zwana dalej „konwencją CCW”) reguluje użycie w konfliktach zbrojnych pewnych rodzajów broni konwencjonalnej, uważanych za powodujące nadmierne cierpienie uczestników walk lub

niekontrolowane skutki dla ludności cywilnej. Konwencja CCW opiera się na zasadzie prawa międzynarodowego mówiącej, że prawo stron konfliktu zbrojnego do decydowania o metodach i środkach stosowanych w działaniach wojennych nie jest nieograniczone, oraz na zasadzie, zgodnie z którą zakazuje się wykorzystywania w konfliktach zbrojnych broni, pocisków i materiałów oraz metod prowadzenia działań wojennych charakteryzujących się powodowaniem zbędnych krzywd lub niepotrzebnego cierpienia.

- (4) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucję w sprawie konwencji CCW, wzywającą wszystkie państwa, które tego jeszcze nie uczyniły, do podjęcia niezbędnych działań w celu jak najszybszego przystąpienia do konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów, po to, aby w bliskim terminie doprowadzić do przystąpienia do tych aktów jak największej liczby państw i po to, by nadać im ostatecznie ogólnościowy charakter.
- (5) Ostatni z protokołów dołączonych do konwencji CCW, Protokół V w sprawie materiałów wybuchowych pozostałych po wojnie (zwany dalej „protokołem V”), został przyjęty w dniu 28 listopada 2003 r. na posiedzeniu państw stron konwencji CCW. Protokół V, który jest pierwszym wynegocjowanym wielostronnie instrumentem zajmującym się problemem niewybuchów i porzuconego uzbrojenia, ma na celu wyeliminowanie zagrożeń, które taka spuścizna wojen stanowi na co dzień dla ludności wymagającej działań w zakresie rozwoju oraz dla pracowników organizacji humanitarnych niosących jej pomoc. Od czasu jego przyjęcia 32 państwa zakomunikowały Sekretarzowi Generalnemu ONZ, będącemu depozytariuszem konwencji CCW, swoją zgodę na związanie się protokołem V. Zgodnie z art. 5 ust. 3 konwencji CCW protokół V wszedł w życie dnia 12 listopada 2006 r. Wejście w życie protokołu V pokazuje, że konwencja CCW ma szansę stać się dynamicznym instrumentem odpowiadającym na postępy w zakresie technologii zbrojeniowej i na zmieniające się rodzaje konfliktów zbrojnych i sposoby ich prowadzenia.

- (6) Mimo że poczyniono znaczne postępy na rzecz zapewnienia, że do konwencji przystąpi jak największa liczba państw, prawie połowa państw członkowskich ONZ nie ratyfikowała jeszcze ani nie przystąpiła w inny sposób do konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów. W Afryce, Azji, szczególnie w Azji Południowo-Wschodniej, oraz na Bliskim Wschodzie tempo przystępowania jest nadal powolne. Połowa spośród państw, które jeszcze nie są stronami konwencji CCW, to państwa dotknięte problemem min i materiałów wybuchowych pozostałych po wojnie (ERW). Uniwersalizacja konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów pozostanie priorytetowym celem państw stron w latach 2006–2011.
- (7) Podczas trzeciej konferencji przeglądowej konwencji CCW, która odbyła się w Genewie w dniach 7–17 listopada 2006 r., przyjęto Plan działań na rzecz uniwersalizacji konwencji CCW określający cele zakładające intensywniejsze wdrażanie konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów, promowanie uniwersalizacji i ściślejszą współpracę między państwami stronami, jak również program patronacki.
- (8) Plan działań na rzecz uniwersalizacji konwencji CCW wskazuje, że w koordynowaniu działań regionalnych zgodnie ze specyfiką poszczególnych regionów, głównie w tych regionach, gdzie poparcie dla konwencji CCW jest ciągle niskie, ważną rolę mają odgrywać regionalne ośrodki ONZ ds. pokoju i rozbrojenia, a w stosownych przypadkach również organizacje regionalne.
- (9) W ramowej umowie finansowo-administracyjnej, zawartej między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a ONZ, z drugiej strony, określono ramowe postanowienia służące zacieśnieniu współpracy ONZ ze Wspólnotą, obejmującej również partnerstwo programowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu wsparcia Planu działań na rzecz uniwersalizacji konwencji CCW przyjętego przez państwa strony konwencji CCW na trzeciej konferencji przeglądowej, Unia Europejska wspomaga konwencję CCW, mając na uwadze następujące cele:
- i) promowanie uniwersalizacji konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów;
- ii) wspieranie wprowadzania w życie konwencji CCW przez państwa strony.
2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, UE podejmie następujące działania:
- a) zorganizowanie warsztatów inauguracyjnych, seminariów regionalnych (nie więcej niż siedmiu) oraz posiedzenia końcowego z myślą o zwiększeniu liczby państw stron

konwencji CCW; obejmie to również publikacje we wszystkich oficjalnych językach ONZ, a w razie potrzeby – w jakimkolwiek innym języku;

- b) wniesienie wkładu finansowego do programu patronackiego, przyjętego na trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW.

Szczegółowy opis działań, o których mowa w ust. 2, znajduje się w załączniku do niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP), odpowiada za wprowadzenie w życie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączona w prowadzone działania.

2. Techniczna realizacja działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, zostaje powierzona:

- a) Departamentowi ONZ ds. Rozbrojenia (UN-ODA) w odniesieniu do warsztatów inauguracyjnych, posiedzenia końcowego, seminariów regionalnych oraz publikacji;
- b) Międzynarodowemu Centrum Humanitarnego Rozminowywania w Genewie (GICHD) – w odniesieniu do wkładu do programu patronackiego, zgodnie z decyzją trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW.

Wykonują one swoje zadania pod kontrolą SG/WP, wspierającego Prezydencję. W tym celu SG/WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UN-ODA oraz GICHD.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja przekazują sobie regularnie informacje na temat realizacji niniejszego wspólnego działania, zgodnie ze swoimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na wdrożenie działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 828 000 EUR i zostanie sfinansowana z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich na rok 2007.

2. Wydatkami finansowanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami Wspólnoty mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Komisja nadzoruje właściwy zarząd wydatkami, o których mowa w ust. 2, które przyjmują formę dotacji. Do tego celu, Komisja zawiera z UN-ODA oraz z GICHD umowy o finansowaniu UE. Umowy o finansowaniu przewidują, że UN-ODA i GICHD mają zapewnić uwidocznienie wkładu UE odpowiednio do jego wielkości.

4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umów o finansowaniu, o których mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego wspólnego działania. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach napotkanych w związku z tym i o dacie zawarcia umów o finansowaniu.

Artykuł 4

Prezydencja, wspierana przez SG/WP, składa Radzie sprawozdanie z realizacji niniejszego wspólnego działania na podstawie sprawozdań przygotowywanych co dwa miesiące przez UN-ODA i GICHD. Sprawozdania te będą podstawą oceny przeprowadzanej przez Radę. Komisja jest w pełni włączona w prowadzone działania. Przekazuje ona sprawozdania z finansowych aspektów realizacji niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie wygasa 18 miesięcy od daty zawarcia ostatniej z dwóch umów o finansowaniu, o których mowa w art. 3 ust. 3, lub 12 miesięcy od daty jego przyjęcia, jeżeli w terminie tym nie zawarto żadnej umowy o finansowaniu.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 2007 r.

W imieniu Rady

L. AMADO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Cel

Ogólnym celem niniejszego wspólnego działania jest udzielenie wsparcia w procesie uniwersalizacji konwencji CCW poprzez promowanie przystępowania do konwencji CCW państw niebędących jej stronami oraz intensywniejsze wprowadzanie w życie konwencji CCW.

Wsparcie UE udzielane konwencji CCW będzie się skupiało na obszarach określonych w Planie działania na rzecz promowania uniwersalizacji konwencji CCW i w programie patronackim, przyjętych na trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW, która odbyła się w Genewie w dniach 7–17 listopada 2006 r.

2. Projekt*Cel projektu*

Zwiększenie liczby państw stron konwencji CCW dzięki organizowaniu regionalnych i subregionalnych warsztatów oraz intensywniejsze wprowadzanie w życie konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów, przy wykorzystaniu wkładu do programu patronackiego.

Celem warsztatu inauguracyjnego i seminariów regionalnych będzie przyczynianie się do zwiększenia liczby państw stron konwencji CCW, a także poczynienie przygotowań do wprowadzenia konwencji w życie na szczeblu krajowym w tych regionach. Celem warsztatów i seminariów będzie objaśnienie korzyści oraz konsekwencji wynikających z przystąpienia do konwencji CCW, a także zorientowanie się w potrzebach państw niebędących stronami konwencji CCW.

Seminaria regionalne będą również służyć jako forum, na którym omawiane będą kwestie związane z rozbrojeniem i nierozprzestrzenianiem broni, w tym kwestie związane z BSiL: amunicja, pośrednictwo w handlu bronią, znakowanie i ustalanie pochodzenia broni. Rozpatrywane będą również określone zasady międzynarodowego prawa humanitarne.

Dzięki wkładowi do programu patronackiego UE będzie wspierać m.in. państwa sygnatariuszy oraz państwa niebędące jeszcze stronami konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów, tak by korzystały z możliwości uczestniczenia w działaniach związanych z konwencją CCW i zapoznały się ze związanymi z nią pracami. UE będzie popierać wszystkie cele operacyjne określone w programie patronackim.

Wyniki projektu

- (i) Zwiększenie liczby państw stron konwencji CCW we wszystkich regionach geograficznych (Azja Środkowa, Afryka Zachodnia i Wschodnia, Róg Afryki, region Wielkich Jezior i Afryka Południowa; Azja Południowo-Wschodnia, Bliski Wschód, region Morza Śródziemnego, Ameryka Łacińska oraz Karaiby i wyspy Pacyfiku);
- (ii) intensywniejsze wprowadzanie w życie konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów;
- (iii) wzmocniona regionalna sieć współpracy, obejmująca subregionalne organizacje i sieci w dziedzinach związanych z CCW;
- (iv) publikacje zawierające wyniki wszystkich warsztatów, przeprowadzone prezentacje, zdobyte doświadczenia oraz zalecenia na przyszłość, we wszystkich oficjalnych językach ONZ, a w razie potrzeby – w innych językach.

Opis projektu

Projekt przewiduje: zorganizowanie warsztatów inauguracyjnych w Nowym Jorku, warsztatów regionalnych (nie więcej niż siedmiu) i posiedzenia końcowego w Genewie, opublikowanie materiałów, a także wkład do programu patronackiego.

(i) Warsztaty inauguracyjne

Warsztaty inauguracyjne odbędą się w Nowym Jorku z udziałem państw niebędących stronami konwencji CCW, w szczególności tych, które są przedmiotem ostatnich zabiegów dyplomatycznych ze strony niemieckiej Prezydencji Rady Unii Europejskiej⁽¹⁾. Eksperti, w tym eksperci z instytucji UE, z państw członkowskich i z Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża („MKCK”) przedstawiają ramy prawne konwencji CCW oraz korzyści i konsekwencje wynikające z przystąpienia do niej. Celem tych warsztatów będzie zwiększenie w państwach docelowych wiedzy na temat konwencji CCW oraz niniejszego wspólnego działania, a także na temat seminariów regionalnych organizowanych w tym kontekście. Ponadto zapewnią one UE użyteczne kanały komunikacji.

Szacunkowy koszt warsztatów inauguracyjnych i posiedzenia końcowego – 22 184 EUR.

⁽¹⁾ Grupa 1: państwa niebędące sygnatariuszami, dotknięte problemem ERW: Angola, Arabia Saudyjska, Azerbejdżan, Burundi, Czad, Erytrea, Etiopia, Gwinea Bissau, DR Kongo, Irak, Jemen, Kuwejt, Liban, Mauretania, Mozambik, Nepal, Syria i Zambia. Grupa 2: państwa sygnatariusze, dotknięte problemem ERW: Afganistan, Sudan, Wietnam. Grupa 3: państwa sygnatariusze dotknięte (ale nie w znacznym stopniu) ERW: Egipt, Islandia i Nigeria. Grupa 4: inne właściwe państwa (± 65).

(ii) Seminarium regionalne

AFRYKA

- a) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Afryki Wschodniej i Zachodniej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Czaadu, Gabonu, Gambii, Ghany, Gwinei, Gwinei Bissau, Gwinei Równikowej, Kamerunu, Kenii, Mauretanii, Nigerii ⁽¹⁾, Sudanu, Tanzanii, Wybrzeża Kości Słoniowej oraz Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 106 036 EUR.

- b) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Rogu Afryki, regionu Wielkich Jezior i Afryki Południowej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Angoli, Botswany, Burundi, Erytrei, Etiopii, Komorów, Konga, Demokratycznej Republiki Konga, Madagaskaru, Malawi, Mozambiku, Namibii, Republiki Środkowoafrykańskiej, Rwandy, Somalii, Suazi, Zambii i Zimbabwe.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 61 685 EUR.

AMERYKA ŁACIŃSKA I KARAIBY

- c) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Ameryki Łacińskiej i Karaibów, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Argentyny, Antigui i Barbudy, Bahamów, Barbadosu, Belize, Dominiki, Republiki Dominikany, Grenady, Gujany, Haiti, Jamajki, Meksyku, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadynów, Surinamu, Trynidadu i Tobago.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 55 769 EUR.

WYSPY PACYFIKU

- d) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z wysp Pacyfiku, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Fidżi, Kiribati, Mikronezji, Niue, Palau, Papui-Nowej Gwinei, Samoa, Tonga, Tuvalu i Vanuatu, Wysp Marshalla, Wysp Salomona.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 129 781 ⁽²⁾ EUR.

AZJA ŚRODKOWA

- e) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Azji Środkowej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Afganistanu ⁽³⁾, Armenii, Azerbejdżanu, Kazachstanu, Kirgistanu i Tadżykistanu.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 72 174 EUR.

⁽¹⁾ Państwo będące sygnatariuszem konwencji CCW.

⁽²⁾ Szacunkowy koszt dla połączonego seminarium dla wysp Pacyfiku i Azji Południowo-Wschodniej.

⁽³⁾ Państwo będące sygnatariuszem konwencji CCW.

AZJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA

- f) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Azji Południowo-Wschodniej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Bhutanu, Birmy, Brunei Darussalam, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Indonezji, Malezji, Nepalu, Singapuru, Tajlandii, Timoru Wschodniego i Wietnamu ⁽¹⁾.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

BLISKI WSCHÓD I REGION MORZA ŚRÓDZIEMNEGO

- g) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Bliskiego Wschodu i regionu Morza Śródziemnego, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Algierii, Arabii Saudyjskiej, Arabskiej Republiki Syryjskiej, Bahrajnu, Egiptu ⁽²⁾, Iraku, Iranu, Jemenu, Kataru, Kuwejt, Libanu, Libii, Omanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacowany koszt: 47 677 EUR.

(iii) Posiedzenie końcowe

Po przeprowadzeniu opisanych powyżej seminariów zorganizowane zostanie posiedzenie końcowe w Genewie mające na celu wyciągnięcie wniosków oraz określenie sposobu wsparcia państw gotowych do ratyfikowania konwencji CCW. W posiedzeniu tym udział wezmą: Prezydencja UE i instytucje UE, a także UN-ODA, w tym w stosownych przypadkach Sekretariat Konwencji CCW, UNIDIR, MKCK oraz GICHD.

(iv) Publikacje

Opracowana zostanie broszura zawierająca opis przeprowadzonych prac, wyników wszystkich – inauguracyjnych i regionalnych – seminariów oraz zdobytych doświadczeń; zostanie ona opublikowana w oficjalnych językach ONZ, a w razie potrzeby – w innych językach. Broszura będzie zawierać zalecenia na przyszłość. Szczególna uwaga zostanie zwrócona na wiedzę fachową MKCK oraz na jego działania w tym zakresie.

Szacunkowy koszt – 29 851 EUR.

(v) Wsparcie programu patronackiego

UE wniesie wkład do programu patronackiego przyjętego na trzeciej konferencji przeglądowej konwencji CCW.

Wkład UE do programu patronackiego będzie służył wsparciu podstawowych celów programu, którymi są:

- intensywniejsze wprowadzanie w życie konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów,
- promowanie ogólnoświatowego przestrzegania norm i zasad zapisanych w konwencji CCW i dołączonych do niej protokołach,
- wspieranie uniwersalizacji konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów,
- zacieśnienie współpracy, wymiana informacji oraz konsultacje pomiędzy państwami stronami w sprawach związanych z konwencją CCW i dołączonymi do niej protokołami.

Program patronacki mógłby umożliwić zapewnianie zainteresowanym państwom, na ich wniosek, wiedzy fachowej i pomocy technicznej w zakresie wprowadzania w życie konwencji CCW (program patronacki §4 (iv)).

Na trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW zadanie technicznego zarządzania programem patronackim powierzono GICHD.

Szacowany koszt – 250 000 EUR.

⁽¹⁾ Państwo będące sygnatariuszem konwencji CCW.

⁽²⁾ Państwo będące sygnatariuszem konwencji CCW.

3. Okres obowiązywania

Całkowity szacowany czas realizacji niniejszego wspólnego działania wynosi 18 miesięcy.

4. Beneficjenci

Beneficjentami działań związanych z uniwersalizacją są państwa niebędące stronami CCW (zarówno państwa-sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami).

Beneficjentami wkładów do programu patronackiego są państwa strony konwencji CCW oraz państwa niebędące stronami tej konwencji, zgodnie z podstawowymi celami programu określonymi powyżej. Priorytetowo traktowane będą państwa dotknięte ERW.

5. Podmiot wdrażający

Prezydencja, wspierana przez SG/WP, jest odpowiedzialna za polityczną realizację niniejszego wspólnego działania oraz za nadzór nad nim. Zadanie technicznej realizacji Prezydencja powierza:

- UN-ODA – w odniesieniu do warsztatów inauguracyjnych, posiedzenia końcowego, seminariów regionalnych oraz publikacji.

Warsztaty regionalne mogłyby być organizowane przy wsparciu ze strony regionalnych ośrodków ONZ ds. pokoju i rozbrojenia. Prowadząc swoje działania, UN-ODA współpracuje na miejscu, odpowiednio, z lokalnymi misjami państw członkowskich i Komisji. We wszystkich planowanych działaniach wykorzystywana będzie wiedza fachowa MKCK, Sekretariatu Konwencji CCW oraz Instytutu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR). Prezydencja, wspierana przez SG/WP, będzie ściśle współpracować przy organizacji warsztatów inauguracyjnych i posiedzenia końcowego.

- GICHD – w odniesieniu do wkładu do programu patronackiego, zgodnie z decyzją trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW. Prezydencja, wspierana przez SG/WP, będzie reprezentować UE na posiedzeniach nieformalnego komitetu sterującego, określonego w decyzji trzeciej konferencji przeglądowej o ustanowieniu programu patronackiego. Role komitetu sterującego i GICHD zostaną określone zgodnie z decyzją trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW.

6. Szacunkowe wymagane środki

Wkład UE pokryje 100 % kosztów realizacji projektów opisanych w niniejszym załączniku. Szacunkowe koszty są następujące:

	EUR
— Warsztaty inauguracyjne i posiedzenie końcowe	22 184
— Seminaria regionalne	
Afryka Wschodnia i Zachodnia	106 036
Róg Afryki, region Wielkich Jezior i Afryka Południowa	61 685
Ameryka Łacińska i Karaiby	55 769
Wyspy Pacyfiku i Azja Południowo-Wschodnia	129 781
Azja Środkowa	72 174
Bliski Wschód i region Morza Śródziemnego	47 677
— Publikacje	29 851
— Wydatki administracyjne	36 671
— Rezerwa	16 082
— Wsparcie na rzecz programu patronackiego	250 000
CAŁKOWITY KOSZT	828 000

7. Finansowa kwota odniesienia na pokrycie kosztu projektów

Całkowity koszt projektów wynosi 828 000 EUR.